

1. Jag såg ett ljus i Österland,
det lyfte som en stjärna,
det var så likt min lilla vän,
den jag älskade så gerna.
Jag tror den vän han lever än
och tänder upp ett ljus igen
emellan sata vänner.

2. Om vi ovänner skulle bli,
som sata vänner varit,
och för en sådan liten tid
varandra älskat haver.
Så långt som himlen är från jord,
så långt går du från dina ord,
som du med mig har talat.

3. Som turturduvan i grön äng,
 när hon sin make mister,
 hon vilas uppå ensam gren,
 ja uppå torra kristar.
 Hon vandrar världen vitt omkring,
 till dess hon finner maken sin,
 då är hon helt uttröttad.

4. En ensam fågel i en bur
 emellan fyra murar
 han sjunger väl av sin natur,
~~fast~~ hjärtat är bedrövat.
 Nej, hellre vill han på fri fot
 bringa vilda skogar vandra,
 än sitta i en bur av guld
 och taga mat av andra.

obs. Grader

5. Ach, vad har jag för jag har rest
 Brung hela världen vida
 Ach, vad har jag för jag har läst,
 jag, som så ont skall lida!
 Mina vänner äro ohuld,
 de önske mig stor smärta,
 Det vållar allt den lilla vän,
 som så bedrog mitt hjärta -

Öfr 8 rader.

6. Jag slutar nu min lilla sång.
 Adjo, farväl min lilla!
 Gud låte oss i himmelen
 få mötas en gång sälla!
 För nu har jag alls ingen ro
 i denna världen att bebo,
 Sen da dig från mig vänner.

2. The first thing I noticed

when I stepped out

was the fresh air

and the sound of birds

singing in the trees

It felt like I had

found a new world

and I was so happy

to be there

I had never felt

so free before

and I was so

grateful for it

I had found

what I needed

and I was so

happy to be

there